

panaszosok közül a haszonélvezet kölcsönös kikötése alapján egyik szerződő fél javára sem következett be és többé nem is következhetik be gazdagodás, a panaszosok terhére a haszonélvezet kölcsönös ajándékozása után kiszabott illetékek törlését az 1920. évi XXXIV. t.-c. 67. §-ának első és második pontjában foglalt rendelkezésekre tekintettel el kellett rendelni.

Felebbezés során benyújtott iratok illetékezésének alapja. (Közigazgatási Bíróság 9890,1929. szám.) A felebbezési eljárásban keletkezett két előkészítő irat és két tárgyalási jegyzőkönyv illetéke tekintetében panaszos kifogását helytállónak elismerni nem lehetett, mert a felebbezési eljárásban beadott előkészítő iratok és felvett tárgyalási jegyzőkönyvek illetékét a felebbezés tárgyának értéke után kell leróni. A felebbezés tárgyaül pedig a peres felek által érvényesített felebbezési kérelmek együttes értéke szolgál. Minthogy felperes fellebbezésének a tárgya 18.531.000 K, panaszos alperes fellebbezési kérelme pedig az elsőbíróság által megítélt havi 300 aranykorona ellen irányul, aminek az illeték alapjául szolgáló egy évi értéke (300×12) — 3600 aranykorona, azaz 52.200.000 K, s így a peres felek által érvényesített fellebbezési kérelem összesen 70.731.000 K érték felett való felsőbbfokú bírói döntést igényel, ennél fogva a fellebbezést követően benyújtott beadványok és felvett illetékköteles tárgyalási jegyzőkönyvek után ezen érték alapulvételével rovandó le az 1914. évi XLIII. t.-c. 1. §-ában megállapított illeték kétszerese. A kir. pénzügyigazgatóság ennek megfelelően tartotta fenn a megtámadott határozatával az illetéket, amiért is panasznak helyet adni nem lehetett.

Nem folytat forgalmi adóköteles kereseti tevékenységet az, aki az ingatlanán levő kőnek mások által való kitermelését ellenérték fejében megengedi. (Közigazgatási Bíróság 8530/1927. sz.) A kőtermelés az 1921. évi XXXIX. t.-c. szempontjából ezen t.-c. 29. §-ának (2) pontja értelmében östermelésnek ugyan nem tekinthető, azonban: mivel az ellenkező bizonyítást nem nyert, el kellett fogadni a panaszosnak az 1928. évi április 14-én felvett jegyzőkönyvben foglalt azt az előadását, hogy ő maga a kő-kifejtés körül egyáltalán nem tevékenykedett, hanem másoknak megengedte, hogy az ő területén a saját munkarejűkkel és a saját kockázatukra követ fejtsenek, amiért a kifejtett kőnek fele részét tartoztak a panaszosnak beszolgáltatni. Miután pedig ezek szerint a panaszos önálló kereseti tevékenységet egyáltalán ki nem fejtett és a követ mint ingatlan alkotórészt adta el, ezen oknál fogva a panasznak helyet adni és az általános forgalmi adó törlését elrendelni kellett.